

Mathewson Fabuła biblijnego wykładu 2 – Izrael

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

W tym wykładzie Dave przejdzie od powołania i wyboru Abrahama do przymierza Mojżeszowego, a następnie do przymierza Dawidowego, skupiając się na historii Izraela, szczególnie na narracjach Pięcioksięgu. W tych narracjach prześledzi tematy ziemi, przymierza, świątyni, ludu Bożego i królestwa. A teraz Dave Mathewson.

Podczas ostatniego wykładu przyjrzelśmy się scenerii tej historii, którą nazywam fabułą biblijną, scenerii z Księgi Rodzaju od 1 do 3, która przedstawia zarówno scenerię, jak i komplikację, w której Bóg stwarza ludzkość oraz Adama i Ewę być jego ludem. Zawiera przymierze i daje im ziemię jako łaskawy dar, miejsce błogosławieństwa. Jako nosiciele obrazu Boga mają reprezentować królewskość Boga jako zastępcy Boga.

Reprezentują suwerenną i zwierzchniczą władzę Boga nad całym stworzeniem. Mają szerzyć panowanie Boga i Jego chwałę po całym stworzeniu, a Bóg zamieszka pośród nich. Jednak grzech wkracza na scenę.

Adam i Ewa naruszają przymierze z Bogiem. Zostają wygnani z ogrodu, miejsca błogosławieństwa, więc pod koniec trzeciego rozdziału Księgi Rodzaju, który można postrzegać jako główny przełom w fabule, pojawia się pytanie, czy Bóg po prostu nie zamierza porzuć cały projekt, jak Bóg zamierza przywrócić swój pierwotny zamiar stworzenia? I dość szybko idziemy naprzód i patrzymy na kolejne ważne wydarzenie w tej historii, czyli Boży wybór i powołanie Abrahama, gdzie Bóg wybrał Abrahama, aby wszedł z nim w przymierze, aby z Abrahama wyłoniło się potomstwo, naród ludzi, że Bóg da im tę ziemię jako miejsce błogosławieństwa, Bóg wejdzie z nimi w relację przymierza. Mieli wówczas szerzyć panowanie Boże nad całym stworzeniem i

wypełniać Boże polecenie, aby być płodnymi i rozmnażać się, napełniając ziemię Bożą chwałą.

Mieli wypełnić to polecenie, aby naród izraelski był Bożym środkiem do osiągnięcia tego zamierzenia i kontynuowania tej historii. Widzieliśmy wówczas, że wraz z dalszym wyborem Mojżesza i przymierzem, które Bóg zawarł z Mojżeszem, a dokładniej przymierze Mojżeszowe jest środkiem, za pomocą którego naród izraelski wypełni Boży zamiar wyrażony w przymierzu, które Bóg zawarł z Abrahamem oraz Boży zamiar wobec wszystkich ludzi. stworzenie dla ludzkości z Księgi Rodzaju 1 i 2. Zatem Księga Wyjścia zaczyna się od wyboru Mojżesza przez Boga, ale zaczyna się także od Izraela, zwłaszcza w rozdziale 1. I znowu, to, co chcę zrobić, to po prostu przejść przez historię Izraela, dość szybko zaczynając od Księgi Rodzaju i skupiając się głównie na narracji Pięcioksięgu poprzez Księgę Wyjścia, aż do Powtórzonego Prawa, ale czasami wprowadzając także kilka innych tekstów, aby zacząć uzupełniać historię. Ale Exodus zaczyna się od historii Izraela i ponownie chcę po prostu podkreślić, jak dominujące tematy i wątki tej historii, takie jak przymierze, lud Boży, świątynia Boga mieszkająca w Edenie, obrazy Edenu, Bóg mieszkający ze swoim ludem, będąc płodnym, rozmnażając się, funkcjonując jako wiceregent Boga, reprezentujący Jego panowanie i szerzący Jego panowanie na całe stworzenie, jak te tematy zaczynają się wyłaniać, są podejmowane i wypełniane w następującej historii, począwszy od Izraela.

Zatem rozdział 1 i werset 12 Księgi Wyjścia rozpoczynają się w ten sposób. Wrócę do wersetu 11. Zatem Izrael jest teraz w Egipcie, gdzie kończy się opowieść o Księdze Rodzaju.

Exodus zaczyna się od Izraela w Egipcie i jest napisane w wersecie 11: Dlatego ustanowiono nad nimi nadzorców, Izraelitów, aby ich uciskali pracą przymusową. Zbudowali dla faraona miasta zaopatrzenia Piton i Ramzes. Ale im ich było więcej,

tym bardziej Izraelici byli uciskani, tym bardziej się rozmnażali i rozprzestrzeniaли, tak że Egipcjanie zaczęli bać się Izraelitów.

Zauważ, że ten werseł w wersecie 12, ta część w wersecie 12, to odniesienie do pomnażania się i rozprzestrzeniania Izraela odzwierciedla Boży zamiar wobec Adama i Ewy z Księgi Rodzaju 1 i 2, aby byli płodni, rozmnażali się i wypełniali ziemię. Teraz Izrael, jako nowy naród wybrany przez Boga, jako środek, za pomocą którego Bóg przywróci swój zamiar stworzenia, który nie został spełniony w przypadku Adama i Ewy, teraz Izrael, jako lud Boży, spełnia rolę płodności i pomnażania się. Zatem wzrastają i rozprzestrzeniają się, zgodnie z Bożym zamiarem w Księdze Rodzaju 1 i 2 oraz zgodnie z Bożym zamiarem wobec Abrahama w Księdze Rodzaju 12 i w późniejszych fragmentach historii Abrahama, gdzie przodkowie Abrahama byłiby liczniejsi, jego potomstwo byłoby liczniejsze niż gwiazdy na niebie.

Jednak ich sytuacja w Egipcie stanowi zagrożenie dla zamierzeń Boga wobec nich, dla Jego ludu, poczynając od Księgi Rodzaju 1 i 2, że Bóg musi ich wybawić z Egiptu, a wybawienie przez Boga swego ludu z Egiptu staje się wzorem tego, jak Bóg będzie następnie działać, aby uratować swój lud, doprowadzając go do wypełnienia zamiaru z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. To prowadzi nas do rozdziału 3 Księgi Wyjścia. I tu znowu wkracza Mojżesz. Mojżesz będzie tym, który wyprowadzi Izraelitów z Egiptu, aby wypełnił się Boży zamysł sprowadzenia ich do ziemi, miejsca błogosławieństwa, aby mogli wypełnić swój zamysł od stworzenia. Zatem w rozdziałach 3 i 6 do 8 Księgi Wyjścia, w tym miejscu Bóg po raz pierwszy ukazuje się Mojżeszowi.

I chcę, żebyście zauważyli, jak Boży zamiar ratowania Izraela jest powiązany z obietnicami złożonymi Abrahamowi, a to wszystko jest powiązane z ziemią i co jest w pewnym sensie wielowarstwowe w tym sensie, że sięga aż do samego końca. wracając do stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2. Tak więc zgodnie z 3 rozdziałem Księgi Wyjścia Bóg mówi do Abrahama: Jestem Bogiem twojego ojca, Bogiem

Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba. Zatem Bóg wyraźnie ogłasza wraz z Mojżeszem i Izraelem swój zamiar dotrzymania obietnicy danej Abrahamowi, co znowu było środkiem, za pomocą którego Bóg przywróci swój lud do pierwotnego zamierzenia, czyli sposobem, w jaki Bóg przywróci swój zamiar wobec całego swego stworzenia i swego ludu z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. Podobnie Izrael ma zostać wybawiony z Egiptu, a powód jego ponownego wybawienia z Egiptu jest powiązany z tym, że Bóg dochowuje przymierza, które zawarł z Abrahamem, tak że Bóg wyprowadzi ich z Egiptu Egipt, aby osiedlić ich na ziemi, którą Bóg obiecał Abrahamowi, ale obietnica dana Abrahamowi, że sprowadzi Abrahama do tej ziemi, sama w sobie miała na celu wypełnienie Bożego zamiaru, aby dać tę ziemię jako miejsce błogosławieństwa, jako łaskawy dar dla swego ludu już w rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju. Zwróćmy więc uwagę na przykład w całym Pięcioksięgu, jak ziemia, zwłaszcza w obietnicach złożonych Abrahamowi, ale także obietnicom złożonym Mojżeszowi, jak ziemia opisywana jest jako miejsce płynące, na przykład mlekiem i miodem. Zatem werset 8 3 rozdziału Księgi Wyjścia mówi: Rzeczywiście, znam ich cierpienie i zstąpiłem, aby ich wybawić, Izraelitów, z ziemi egipskiej i wyprowadzić ich z tej ziemi do dobrego i rozległa ziemia, to jest ziemia opływająca w mleko i miód do kraju Kananejczyków.

Zatem znowu ta ziemia jest wyraźnie powiązana z płodnością, która istniała przy pierwotnym stworzeniu z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. Teraz Bóg ogłasza swój zamiar poprzez Mojżesza i Izraela i wyprowadza ich z Egiptu, aby sprowadzić ich do tej ziemi, aby przywrócić swoje pierwotne zamiar stworzenia. Na przykład ponownie w 28. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa przejdź do ostatniej księgi Pięcioksięgu, 28. rozdziału Powtórzonego Prawa i zaczynając od wersetu 11. I znowu chcę, żebyście zauważyli wszystkie powiązania z Edenem, pojęcie płodności, i dzięki tej idei wschodzącej rośliny i płodności stworzenia, ziemia jest miejscem błogosławieństwa.

Wszystko to ma na celu powrót i przypomnienie Księgi Rodzaju 1 i 2 oraz pierwotnego stworzenia jako miejsca błogosławieństwa i łaskawego daru ziemi dla ludzi z całą jej płodnością. Tak więc, 28, począwszy od wersetu 11, to jest Boża obietnica dana Izraelitom, gdy będą mieli wkroczyć do tej ziemi: Pan obdarzy cię obfitością pomyślności w owocu twojego łona , w owocu twojego bydła, w owoc twojej ziemi, w ziemi, którą Pan poprzysiągł twoim przodkom, Abrahamowi, że ci da. Pan otworzy dla ciebie swój bogaty magazyn, niebios, aby w odpowiednim czasie dać panowanie nad twoją ziemią i błogosławić wszystkie twoje przedsięwzięcia.

Będziesz pożyczkał wielu narodom, ale nie będziesz pożyczkał. Pan uczyni cię głową, a nie ogonem. Tylko na szczycie, a nie na dole, będziesz przestrzegał przykazań Pana, Boga swego, które ja ci dzisiaj nadaję, pilnie je przestrzegając.

I jeśli nie odstąpicie od żadnego ze słów, które wam dzisiaj nakazuję, ani na prawo, ani na lewo, podążając za innymi bogami, aby im służyć. Zwróć więc uwagę na dwie rzeczy. Po pierwsze, związek tej obietnicy z Izraelem dotyczący błogosławieństwa na ziemi, związek z Abrahamem, że jest to część Bożego zamiaru przywrócenia i wypełnienia tego, co obiecał Abrahamowi.

Ale także powiązania z Księgą Rodzaju 1 i 2 w stworzeniu, cały ten język płodności i błogosławieństwa na ziemi ma ostatecznie odzwierciedlać pierwotny zamiar Boga co do jego stworzenia z Księgi Rodzaju 1 i 2, że ziemia jest miejscem płodności i błogosławieństwa za Adama i Ewę oraz za lud Boży, jeśli będą posłuszni. A teraz ten sam warunek istnieje tutaj. Jeśli będą posłuszni Boskiemu przymierzu z nimi oraz postanowieniom przymierza i będą uważnie przestrzegać wszystkiego, co Bóg im nakáže, wówczas będą cieszyć się błogosławieństwem na ziemi, tak jak to robili Adam i Ewa.

Ale to prowadzi nas do następnego tematu. Kolejną rzeczą, którą chcę ponownie poruszyć, jest przymierze Boga, o którym już mówiliśmy, przymierze, które Bóg zawiera z Izraelem, Przymierze Mojżeszowe. Księgi od Wyjścia do Powtórzonego Prawa ogólnie podają podstawę prawną i kultową przymierza Boga ze swoim ludem.

Zatem Bóg w Księdze Wyjścia poprzez Księgę Powtórzonego Prawa Bóg wybiera Izrael jako swój lud. I znowu, podobnie jak Adam i Ewa w ogrodzie, którzy byli w przymierzu z Bogiem, ich zdolność do pozostania w ogrodzie i cieszenia się jego płodnością i błogosławieństwami była uzależniona od posłuszeństwa. Jeśli nie będą posłuszni, to znaczy nie zjedzą z drzewa poznania dobra i zła, z którego Bóg zabronił im jeść, jeśli to przekroczą, zostaną usunięci z ziemi, miejsca błogosławieństwa Bożego, miejsca Bożej obecności.

I rzeczywiście, dokładnie tak się stało. To samo dotyczy przymierza, które Bóg zawiera z narodem izraelskim. Wybiera ich ze swoim ludem.

Przyprowadza ich do tej ziemi, wypełniając obietnicę daną Abrahamowi, wypełniając Księgę Rodzaju 1 i 2. Częścią postanowienia przymierza jest zatem to, że będą się cieszyć płodnością i błogosławieństwem stworzenia ziemi jako łaskawego zaopatrzenia Boga, jeśli przestrzegać przykazań Bożych. A więc jeszcze raz rozdział 28. Pozwólcie, że przeczytam część 28 rozdziału Powtórzonego Prawa, tylko kilka pierwszych wersetów.

Jeśli tylko będziesz posłuszny Panu, Bogu swemu, pilnie przestrzegając wszystkich Jego przykazań, zwracając się ponownie do Izraela, które ci dzisiaj przykazuję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemi. Wszystkie te błogosławieństwa spadną na ciebie i osiągną cię, jeśli będziesz posłuszny Panu, Bogu twojemu. Błogosławieni będziecie w mieście i błogosławieni będziecie na polu.

Błogosławiony będzie owoc twojego łona i owoc ziemi, i plon twojego bydła, zarówno przyrost twojego bydła, jak i potomstwo twojej trzody. Błogosławiony będzie twój kosz i twoja miska do ugniatania ciasta. Błogosławieni będziecie, kiedy wejdziecie i błogosławieni będziecie, kiedy wyjdziecie.

Pan sprawi, że wrogowie, którzy powstaną przeciwko tobie, zostaną pokonani przed tobą. Wyruszą przeciwko tobie jedną drogą i uciekną przed tobą siedmioma drogami. Pan rozkaże wam błogosławieństwo w waszych stodołach i we wszystkim, czego się podejmiecie.

Będzie ci błogosławił w ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój. Jest więc oczywiste, że błogosławieństwa, którymi będą się cieszyć na tej ziemi, tak jak Adam i Ewa podczas pierwotnego stworzenia w ogrodzie Eden, zostały w ramach przymierza uwarunkowane ich posłuszeństwem. Odmowa posłuszeństwa spowoduje klątwę i wygnanie z kraju.

przykład w Księdze Powtórzonego Prawa ten motyw błogosławieństw i przekleństw jako część przymierza przewija się przez całą Księgę Powtórzonego Prawa. Ale Księga Powtórzonego Prawa, rozdział 6 i wersety od 1 do 3. Oto przykazanie, ustawy i rozporządzenie, jak mi nakazał Pan, Bóg wasz, abym was nauczył przestrzegać w ziemi, do której zamierzacie wejść i zająć ją, abyście ty i twoje dzieci, i wnuki twoich dzieci, bajcie się Pana, Boga waszego, po wszystkie dni waszego życia i przestrzegajcie wszystkich Jego praw i przykazań, które wam dają w ramach przymierza, które Bóg zawarł z Mojżeszem, aby wasze dni były długie. Słuchaj więc, Izraelu, i pilnie ich przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abyś się bardzo rozmnażał na ziemi.

Zwróć uwagę na język mnożenia i zwiększania. Abyście się bardzo rozmnażali na ziemi opływającej w mleko i miód, jak wam przyrzekł Pan, Bóg waszych przodków.

Ponownie, ten motyw powiązania tego z przodkami, z Abrahamem, ale język pomnażania, który wszystko sięga narracji o stworzeniu, ponownie sugeruje, że Izrael wkrótce wejdzie do tej ziemi i Boża obietnica, że będzie się cieszyć błogosławieństwem i rozmnożeniem się w ziemi ta jest częścią pierwotnego zamierzenia Boga wobec Jego ludu, które sięga aż do stworzenia.

Wróćmy ponownie do rozdziału 28 Księgi Rodzaju. Pierwsza część rozdziału 28, którą właśnie przeczytaliśmy, obiecuje błogosławieństwo w tej ziemi, jeśli będą posłuszni. Ale zwróć uwagę na rozdział 28 i wersety od 62 do 64 28 rozdziału Powtórnego Prawa.

Ponownie zwróć uwagę na powiązania z przymierzem z Abrahamem, a nawet ze stworzeniem. Wiersz 62: Chociaż niegdyś byliście tak liczni jak gwiazdy na niebie, pozostanie was niewielu, ponieważ nie byliście posłuszni Panu, Bogu waszemu. I tak jak Pan upodobał sobie uczynienie was zamożnymi i licznymi, ponownie wypełniając przymierze z Abrahamem, a także polecenie dane Abowi i Ewie, aby byli płodni i rozmnażali się, tak Bóg upodobał sobie, czyniąc was zamożnymi i licznymi, tak Pan radujcie się, doprowadzając was do ruiny i zagłady.

Zostaniecie wyrwani z ziemi, do której wchodzić, aby ją posiąść. Pan rozproszy cię pomiędzy wszystkie narody, od krańca do krańca ziemi, i tam będziesz służył innym bogom z drewna i kamienia, których nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie. Tak więc towarzysząca obietnica błogosławieństwa w kraju, jeśli będą posłuszni, jest także towarzyszącą mu przekleństwem oraz obietnicą przekleństwa i wygnania z kraju, jeśli okażą się nieposłuszni.

Zatem ponownie przymierze Mojżesza, Boża obietnica dana Izraelowi i poprzez przymierze ustanowione z Mojżeszem i narodem Izraela jest środkiem, za pomocą którego Izrael wypełni Boży zamiar dotyczący przymierza, które zawarł z Abrahamem,

ale ostatecznie Jego zamiar stworzenia ustanowiony jeszcze w Księża Rodzaju, rozdziały 1 i 2. I znowu, są inne teksty, którym moglibyśmy się przyjrzeć. Jak powiedziałem, Księża Powtózonego Prawa pełna jest języka błogosławieństw i przekleństw, który ponownie sięga wstecz i odzwierciedla opis błogosławieństwa i przekleństwa o stworzeniu. Ponownie, obietnica wygnania z ziemi, jeśli odmówią posłuszeństwa, usunięcia przed obliczem Boga oraz z miejsca błogosławieństwa i płodności, wszystko to odzwierciedla zarówno przymierze Abrahamowe, które również nawiązuje do pierwotnego zamierzenia Boga wobec całego Jego stworzenia i dla swego ludu.

A teraz następny temat, o którym chcę porozmawiać. Znowu mówiliśmy o ludziach Bożych, mówiliśmy o przymierzu, rozmawialiśmy o ziemi i o tym, jak to wszystko łączy się z Księża Rodzaju i stworzeniem jako Bożym zamiarem do wypełnienia Jego pierwotne polecenie dla stworzenia i dla Jego ludu z Księżi Rodzaju. Kolejnym tematem jest tabernakulum i świątynia. Powtórzę: potraktuję to wszystko razem.

Jak rozumiem, w zasadzie Przybytek jest przenośną wersją świątyni. Świątynia była trwalszą wersją Przybytku. Zatem przybytek nadawał się do wędrówki Izraelitów po pustyni i w drodze do ziemi.

Kiedy już tam byli, osiedlili się i osiedlili, zbudowano bardziej trwałą konstrukcję w formie świątyni. Ale ogólnie rzecz biorąc, myślę, że oba służyły podobnemu celowi, a mianowicie przybytkowi, który towarzyszył Izraelowi na pustyni, gdy opuszczali Egipt i udali się do ziemi obiecanej. Przybytek ponownie był symbolem zamieszkiwania Boga w Jego obecności ze swoim ludem.

I wreszcie, kiedy budują świątynię, trwalsze mieszkanie, miejsce zamieszkania Boga, świątynia ponownie jest symbolem obecności Boga wśród Jego ludu. Bez wątplenia świątynia była ważna również z innych powodów, ale w jej sercu była miejscem, w

którym Bóg mieszkał ze swoim ludem. Jak już powiedzieliśmy, znaczenie tego jest takie, że Ogród Eden z Księgi Rodzaju i w pewnym sensie całe stworzenie miało być świętą przestrzenią, miejscem, w którym Bóg mieszkał ze swoim ludem.

W pewnym sensie Ogród Eden należy rozumieć jako świątynię Boga lub przybytek Boga, w którym odpoczywała Boża obecność i spoczęła po ukończeniu budowy świątyni. A tak przy okazji, czasami czytaj opis budowy świątyni w Księdze Wyjścia 25 i następnym oraz opis stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2 i zwróć uwagę na podobieństwa między nimi. Zatem w Księdze Rodzaju 1 i 2 ponownie Bóg buduje miejsce zamieszkania, świątynię, sanktuarium, w którym Jego obecność spocznie ze swoim ludem.

Ogród był przestrzenią świętą, zatem zarówno Przybytek, jak i świątynia, jak sądzę, miały być w pewnym sensie replikami Ogrodu Eden. Przyjrzelśmy się już pewnym podobieństwom pomiędzy ogrodem Eden opisanym w Księdze Rodzaju 1 i 2, a świątynią, na przykład widzimy w świątyni, że zarówno Przybytek, jak i świątynia, w rzeczywistości złoto jest jednym z dominujących metale, z których zbudowane jest przybytek i świątynia. Kiedy wrócimy do Księgi Rodzaju 2, w opisie Ogrodu Eden, intrygujące będzie to, że złoto jest jednym z kamieni szlachetnych znalezionych w rejonie Edenu.

Rozmawialiśmy także o koncepcji odpoczynku Boga, mieszkania Boga lub Jego obecności odpoczywającej w świątyni, idei praw i światła, które odbijają świecznik w świątyni i być może świecznik odzwierciedla również drzewo życia. Zatem widzieliśmy już wiele motywów świątynnych, motywów z narracji o stworzeniu w 1 i 2 rozdziale Księgi Rodzaju, które później pojawiają się w opisach świątyni. Ale znowu świątynia i przybytek miały być replikami Ogrodu Edenu lub czymś w rodzaju Ogrodu Edenu w miniaturze, Ogrodu Edenu i Nus.

Zatem znowu, świątynia w pewnym sensie miała na myśli... Świątynia i Przybytek miały być obrazem tego, jak ostatecznie miało wyglądać całe stworzenie. Z Bożą obecnością przenikającą całość, Bożą chwałą, Jego panowaniem i królestwem wypełniającymi całe stworzenie. Ponownie, tj. rozdziały 1 i 2 Księgi Rodzaju. Zatem świątynia i przybytek były obrazami tego, jak ostatecznie miało wyglądać całe stworzenie.

Jak powiedzieliśmy, złoto jest jednym z najważniejszych... Wszystko, co musisz zrobić, to przeczytać opis Przybytku w Księdze Wyjścia 25 i następujących. Przeczytaj 1 Król. 5-7, opis budowy świątyni. I zwróć uwagę na znaczącą rolę, jaką odgrywa złoto.

Powtórzę jeszcze raz: złoto jest jednym z metali szlachetnych, które można znaleźć w drugim rozdziale Księgi Rodzaju, w opisie rajy i ogrodu Eden. Ale zauważcie... I tyle już powiedzieliśmy w literaturze żydowskiej, np. literaturze apokaliptycznej, inna literatura przedstawiała Adama jako kapłana, który pełnił funkcję kapłana w Ogrodzie Eden. Przedstawiała Ogród Eden jako miejsce obecności Boga, gdzie światło chwały Bożej rozbiły się w całym ogrodzie.

Ale jest wiele innych interesujących wskazań. Spójrzcie na przykład na... To jest 1 Król. 6, który jest częścią opisu budowy świątyni. 1 Król. 6 i 29 wersetów 29 i 30.

Jest tam napisane: „...wyrzeźbił ściany domu dookoła z rzeźbionymi rycinami cherubinów, schwytał palmy i otworzył kwiaty w pokojach wewnętrznych i zewnętrznych”. Otworzył podłogę domu, pokrytą złotem w pomieszczeniach wewnętrznych i zewnętrznych. Wspominaliśmy już o złocie. Ale dlaczego w świątyni wygrawerowano rzeźby przedstawiające cherubiny, te anielskie istoty, palmy i otwarte kwiaty? Prawdopodobnie dlatego, że odzwierciedlają płodność stworzenia w Księdze Rodzaju 1 i 2 oraz w Ogrodzie Eden, w którym rosły drzewa, drzewo życia, wyrastające drzewa i wyrastające rośliny, które dawały owoce.

Najprawdopodobniej zatem rzeźby na świątyni mają to odzwierciedlać. I znowu rzeźby przedstawiające cherubinów być może odzwierciedlają dwóch cherubinów, którzy strzegli wejścia do ogrodu Eden, ogrodu świątynnego, świętej przestrzeni, po wygnaniu Adama i Ewy z powodu ich nieposłuszeństwa. Zatem ryciny roślin i palm przypominają płodność pierwotnego stworzenia i pierwotnego raju.

Ciekawe jest również to, że kiedy Arka Przymierza jest budowana, w rozdziale 6 też o tym czytasz, jest dwóch cherubinów, którzy jej strzegą i w ten sposób ją strzegą. Umieszczono je w Najświętszym. Ponownie, dwaj cherubini strzegący Miejsca Najświętszego, gdzie obecność Boga jest szczególnie widoczna, prawdopodobnie odzwierciedlają dwóch cherubinów, istoty anielskie strzegące wejścia do Ogrodu Eden, miejsca Bożej obecności w rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju. Świecznik, jak powiedziałem, świecznik być może odzwierciedla drzewo życia w ogrodzie Eden.

Przepraszam, w Księdze Rodzaju, w 47. rozdziale Ezechiela, porozmawiamy o tym wersecie później. W następnym wykładzie porozmawiamy więcej o proroczych oczekiwaniach i o tym, jak pasuje to do kierunku i przebiegu historii. Ale w Ezechiela 47 znajdujemy opis... Właściwie Ezechiela 40 do 48 to wizja Ezechiela dotycząca przywróconej świątyni, która odegra kluczową rolę w naszym zrozumieniu fabuły.

Jednak w rozdziale 47 Ezechiel opisuje świątynię jako miejsce, z którego wypływa rzeka, co znowu jest bardzo podobne. I rzeczywiście, po obu stronach rzeki rosną drzewa wydające owoce. Wszystko to przypomina opis Ogrodu Eden z 2 rozdziału Księgi Rodzaju, gdzie wypływa z niego rzeka, drzewo życia, płodność itp.

To sugeruje, że świątynia i Przybytek miały być replikami Ogrodu Eden. Znowu coś w rodzaju obrazu, migawki, miniaturowego portretu tego, co Bóg zamierzył dla całego swego stworzenia. Miejsce błogosławieństwa i płodności, gdzie Bóg zamieszka

pośród swego ludu, a Boża chwała i Jego panowanie rozprzestrzenią się po całym stworzeniu, zgodnie z rozdziałami 1 i 2 Księgi Rodzaju. To teraz zaczyna się wypełniać i to jest teraz w pewnym sensie skryzystalizowało się lub zostało zademonstrowane w ustanowieniu zarówno Przybytku, jak i świątyni jako miejsca Bożego błogosławieństwa, ponownie, jak lubię to nazywać, Ogrodu Świątynnego.

Zatem temat Ogrodu Świątynnego jest wyraźnie wskazany w toczącej się historii postępowania Boga z Izraelem i jeszcze raz, że Izrael jest narzędziem Boga w przywróceniu Jego pierwotnego zamierzenia co do stworzenia. Innym dominującym tematem w historii Izraela jest kwestia królewskość. I odbija się to na dwa sposoby.

Po pierwsze, już w 19. rozdziale Księgi Wyjścia i wersecie 6. Myślę, że to jest tekst, którego chcę, w rozdziale 19. i wersecie 6 Księgi Wyjścia, Izrael miał być królestwem kapłanów. Zwróćmy więc uwagę zarówno na obrazy kapłańskie czy świątynne, jak i na obrazy królestwa. Ponownie, zamiar, aby Izrael był królestwem kapłanów, ponownie wyraźnie odzwierciedla Boży zamiar, aby ludzkość rządziła stworzeniem i szerzyła chwałę i obecność Boga w całym Ogrodzie Świątynnym, z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju. Adam i Ewa ponieśli porażkę w to i zostali wygnani.

Izrael jako królestwo kapłanów jest Bożym środkiem do wypełnienia tego zamierzenia. Jeszcze bardziej szczegółowo temat królestwa lub panowania, czyli Adama i Ewy pełniących funkcję zastępcy regenta Bożego, jest wyrażony jaśniej i odzwierciedlony w królu Izraela. A jeszcze bardziej szczegółowo w przymierzu Dawida.

Jeśli więc pójdziesz na przykład do 2 Księgi Samuela. W 2 Samuelu rozdział 7, który dotyczy ustanowienia przymierza Boga z Dawidem i większości złożonych obietnic, większość oczekiwań co do wypełnienia się króla Dawida i obietnic mesjańskich w całym Starym i Nowym Testamencie sięga wstecz do 2 Samuela rozdział 7 Ale w 2

Samuelu, rozdziale 7, a zwłaszcza wersetach wokół wersetu 14, pozwólcie, że wrócę do wersetu 10. Właściwie, pozwólcie, że wrócę do wersetu 8. I to jest Boża obietnica dana Dawidowi.

Dlatego teraz tak powiesz mojemu słudze Dawidowi, tak mówi Pan Zastępów: Zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abyś był księciem nad moim ludem, Izraelem. I byłem z tobą, gdziekolwiek się udałeś, i wytraciłem przed tobą wszystkich twoich wrogów, i sprawię, że będziesz miał wielkie imię. Zwróć uwagę na związek z przymierzem Abrahamowym.

Aby uczynić Izrael wielkim imieniem, aby uczynić Abrahama wielkim imieniem. Jak imię wielkich ziemskich. I wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i zasadzę go, aby mieszkał na swoim miejscu i nie był już więcej niepokojony, a złoczyńcy nie będą go już więcej dotykać jak dawniej.

Odtąd ustanowiłem sędziów nad moim ludem, Izraelem, i dam wam odpoczynek od wszystkich waszych wrogów. Zwróć uwagę na wszystkie te motywy, które sięgają zarówno przymierza Abrahamowego, jak i stworzenia. Temat zapewnienia mu odpoczynku, odpoczynku na ziemi, przywołuje na myśl odpoczynek Boga, odpocznienie Bożej obecności w ziemi.

Znowu temat zasadzenia Izraela w tej ziemi, temat błogosławieństwa, temat uwielbienia imienia Dawida. Wszystko to łączy obietnicę Dawida i przymierze, które Bóg zawiera z Dawidem, nie tylko z obietnicą daną Abrahamowi, ale także z samym stworzeniem. Ponownie widzimy tę ciągłą historię.

To nie są tylko oddzielne przymierza lub oddzielne plany uchwalane w celu naprawienia sytuacji. Ostatecznie wszystkie są integralnie połączone z narracją o stworzeniu, jako środkiem, za pomocą którego Bóg urzeczywistni swój zamiar

stworzenia, który został przede wszystkim ustalony z Adamem i Ewą w Księdze Rodzaju 1 i 2. Zwróć uwagę dalej. , werse 12, kolejne powiązanie zarówno z Abrahamem, jak i stworzeniem. W wersecie 12 powiedziano Dawidowi, że kiedy dopełnią się lub skończą twoje dni i spoczniesz ze swoimi przodkami, wzbudzę po tobie twojego potomka, który wyjdzie z twojego ciała i utwierdzą Jego królestwo.

Tak więc Dawidowi obiecano także, że jego potomstwo, podobnie jak Abrahamowi obiecano potomstwo, tak też Dawidowi obiecano potomstwo, że jego potomstwo zostanie wskrzeszone. Więc Wszystko to sugeruje, że Boża obietnica złożona Abrahamowi zostaje ostatecznie wypełniona poprzez króla Dawida, przez Boga wybierającego Dawida. Ale także stworzenie z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju dopełnia się w dalszym przymierzu Dawida, czyli także w przymierzu Dawida.

Jeśli mogę pójść dalej, wersety 13 i 14, wciąż 2 Samuela rozdział 7, On zbuduje dom dla mojego imienia, nawiązując do potomstwa Dawida, a ja utwierdzą tron Jego królestwa na zawsze. Będę dla Niego ojcem, a On będzie dla Mnie synem. Zwróć uwagę na język przymierza: Będę Jego ojcem, będę waszym Bogiem, wy będziecie Moim ludem.

Ja będę ojcem, ty będziesz Moim synem. Zatem to, co się tu dzieje, to Bóg obiecujący Dawidowi wieczny tron, że zawsze będzie ktoś z nasienia Dawida, jeden z potomków Dawida, który zasiądzie na jego tronie i będzie rządził Izraelem, wypełniając przymierze zawarte z Abrahamem. Wiąże się z tym idea, że Izrael będzie w tej ziemi, Bóg przywróci go do ziemi, Bóg będzie rządził, król Dawid będzie nad nimi panował i zapewni im odpoczynek.

Sugeruje mi to również, że król Dawidowy i to jest bardzo ważne, król Dawidowy jest środkiem, za pomocą którego Bóg realizuje swój zamiar z Księgi Rodzaju 1 i 2 dotyczący ludzkości, aby rządzić całym stworzeniem. Jeszcze raz przypomnijmy sobie,

jak w 1. i 2. rozdziale Księgi Rodzaju Adam i Ewa zostali stworzeni na obraz Boga, aby panować nad całym stworzeniem. Jako przedstawiciele Boga są zastępcami Boga.

Sposób, w jaki Bóg ostatecznie to przywróci, polega na wybraniu nie tylko narodu izraelskiego, ale dokładniej, króla, który będzie rządził Izraelem jako wiceregent Boga. W ten sposób Boży zamiar panowania nad całym stworzeniem poprzez Jego zastępców-regentów, Księga Rodzaju 1 i 2, zostanie teraz ostatecznie urzeczywistniony. Na przykład w Księdze Rodzaju, przepraszam, rozdział 2 Psalmu, niektóre Psalmy to tak zwane Psalmy Królewskie.

Odnoszą się do króla Dawida, który rządzi swoim ludem. A w rozdziale 2 i wersecie 8 Psalmu zauważcie, że ostateczny zakres panowania króla w rozdziale 2 Psalmu brzmi: dlaczego narody spiskowały, a ludzie knowali na próżno? Królowie ziemi wystąpili, a władcy wspólnie naradzali się przeciwko Panu i Jego pomazańcom, mówiąc: Rozerwijmy ich więzy i odrzućmy od siebie ich powrozy. Śmieje się Ten, który siedzi w niebiosach, Pan naśmiewa się z nich.

Wtedy przemówi do nich w swoim gniewie i przestraszy ich w swojej zapalczywości, mówiąc: Ustanowiłem mojego króla, to jest króla Dawida lub potomka Dawida, ustanowiłem mojego króla na Syjonie, mojej świętej górze. Opowiem o postanowieniu Pana. Powiedział do mnie: Jesteś moim synem, dzisiaj cię zrodziłem.

Jest formuła przymierza. Proś mnie, a uczynię narody twoim dziedzictwem i krańce ziemi twoją własnością. Zatem ostatecznie król Dawidowy miał panować nad całym stworzeniem jako wiceregent Boży, wypełniając wiceregencję, która miała się urzeczywistnić w Adamie i Ewie jako nosicielach obrazu Boga, którzy mieli panować nad całym stworzeniem.

Zatem ponownie przyjmuję, że król Dawidowy jest wiceregentem Boga, który ostatecznie rządzi, aby ustanowić swoje panowanie nad całym stworzeniem, wypełniając pierwotne polecenie dane Adamowi i Ewie jako nosicielom obrazu Boga, aby zarządzili całym stworzeniem. Zatem lud żyjący na tej ziemi z Bogiem mieszkającym wśród nich w świątyni i Bogiem panującym nad nimi oraz królem Dawida rządzącym w imieniu ludu są ostatecznie postrzegani jako ostateczne wypełnienie i urzeczywistnienie zamysłu Bożego, nie tylko ustanowienia przymierza Abrahamowego, ale cofając się jeszcze bardziej do Jego ustanowienia, przywrócenia przez Niego warunków stworzenia, a zatem przy obecnych warunkach Izrael ma być światłem dla wszystkich narodów, a Izrael ma głosić chwałę i uwielbienie Boga wśród narodów i aby rozszerzyć suwerenność Boga na całą ziemię. Ponownie, zgodnie z Księgą Rodzaju 1 i 2. Jednakże, chociaż te warunki istnieją, musimy cofnąć się i pamiętać o postanowieniach przymierza, które Bóg zawiera z Izraelem poprzez przymierze Mojżesza aż do Księgi Powtórzonego Prawa.

Aby te warunki nadal istniały, dopóki Izrael będzie posłuszny i przestrzega postanowień przymierza w taki sam sposób, w jaki Adam i Ewa pozostaną w krainie błogosławieństw i wypełnią Boże polecenie, aby rządzić całym stworzeniem i szerzyć swoją chwałę po całym stworzeniu, tak długo jak jak byli posłuszni. To samo dotyczy Izraela. Dopóki będą posłuszni, pozostaną w ziemi, miejscu Bożego błogosławieństwa, i doświadczą jego płodności pod rządami króla Dawida, wypełniając mandat szerzenia Bożego panowania i chwały nad całym stworzeniem.

Król Dawidowy jest zastępcą regenta Boga, a Bóg mieszka pośrodku świątyni. Warunek ten będzie istniał tak długo, jak Izrael będzie przestrzegał przymierza. Jednak znowu, jeśli Izrael upadnie, jeśli Izrael upadnie, wówczas zostaną wygnani, tak jak Adam i Ewa.

Zostaną wygnani z ziemi, miejsca błogosławieństw, a następnie odmówią wypełnienia, nie wypełnią wówczas mandatu, który ostatecznie sięga stworzenia. I faktycznie, jak głosi historia, dokładnie to robi Izrael. Izrael nie dotrzymuje przymierza.

Grzeszą, podążają za innymi bożkami i dlatego, jeśli pamiętacie, ponieważ są nieposłuszni, zatem, jeśli pamiętacie swoją historię Starego Testamentu, Bóg skazał ich na wygnanie. Oznacza to, że są wygnani z ziemi, miejsca błogosławieństwa Bożego, miejsca obecności Boga z Jego ludem, i przenoszeni do obcej ziemi, miejsca ucisku i miejsca wygnania. Zwróćmy na przykład uwagę na pierwszych Królów.

Co ciekawe, na końcu opisu budowy świątyni w 1 Królów 5-7, później pod koniec tego, w rozdziale 9 i wersetach 6-7, właściwie jeśli mogę się trochę cofnąć także zacznę od rozdziału 9, wersetu 1 i przeczytam wersety 6 i 7. 1 Księga Królewska, rozdział 9, kiedy Salomon skończył budować dom, świątynię Pana i dom króla, i wszystko którą Salomon chciał zbudować, Pan ukazał się Salomonowi po raz drugi, tak jak mu się ukazał w Gibeonie. Pan mu odpowiedział: Wysłuchałem twoją modlitwę i twoje błaganie, które zanosieś przede mną. Poświęciłem ten dom, który zbudowałeś.

Umieściłem tam swoje imię na zawsze. Moje oczy i moje serce będą tam przez cały czas. A ty, jeśli będziesz postępował przede mną, jak postępował Dawid, twój ojciec, w prostocie serca i prawości, czyniąc zgodnie ze wszystkim, co ci przykazałem, i przestrzegając wszystkich moich ustaw i rozporządzeń, to jest z Prawa Mojżeszowego, wtedy Utwierdzę twój tron królewski nad Izraelem na zawsze, jak obiecałem twojemu ojcu, Dawidowi, mówiąc, że nie zabraknie ci następcy na tronie Izraela.

Jest to więc błogosławiona część przymierza, które Bóg ustanawia dla swego ludu. Jednakże wersety 6 i 7: Jeśli jednak odwrócić się ode mnie wy i wasze dzieci i nie będziecie przestrzegać moich przykazań i moich ustaw, które wam dałem, ale pójdziecie, służyście innym bogom i oddajecie im cześć, to teraz słuchajcie, wtedy wytracę Izraela z ziemi, którą im dałem. A dom, który poświęciłem, tę świątynię, którą poświęciłem mojemu imieniu, usunę sprzed oczu moich, a Izrael stanie się przysłowiem i pieśnią szyderczą wśród całego ludu.

Ten dom zamieni się w kupę gruzów. I faktycznie to właśnie przydarzyło się Izraelowi. Ponieważ nie byli posłuszni i nie dochowali przymierza z Bogiem, ponownie zostali wygnani z tej ziemi, świątynia została zniszczona, Boża obecność została z niej usunięta, Izrael został usunięty z ziemi błogosławieństwa, z miejsca zamieszkania i obecności Boga, a teraz znajdują się na wygnaniu poza ziemią, w miejscu poza Bożym błogosławieństwem i obecnością.

Chcę, żebyście zauważyli wyraźne podobieństwa pomiędzy Adamem i Ewą a Izraelem. Historia Adama i Ewy z rozdziałów 1 i 3 Księgi Rodzaju oraz obecna sytuacja z Izraelem w narracji, przez którą tak szybko przeszliśmy. Przede wszystkim ponownie w 1. i 2. rozdziale Księgi Rodzaju znajdujemy Adama i Ewę, pierwszych ludzi Bożych, na ziemi, miejscu błogosławieństwa Bożego, miejscu, gdzie Bóg mieszka z nimi, miejscu, gdzie oni ponownie są w przymierzu z Bogiem, jednak ponieważ nie są posłuszni Bogu i swemu końcowi przymierza, zostają wygnani z ziemi, miejsca błogosławieństwa, zostają wygnani z ogrodu, miejsca błogosławieństwa i miejsca Bożej obecności.

Zatem Adam i Ewa ponieśli porażkę. Teraz Izrael, jako lud Boży, również zostaje sprowadzony do ziemi, miejsca błogosławieństwa Bożego, miejsca, w którym mieszka Bóg, teraz do miniaturowego ogrodu, ogrodu Eden, świątyni, ale oni też grzeszą,

upadają do chować przymierza, i oni także zostaną wygnani z tej ziemi. Zatem w pewnym sensie Izrael nie radzi sobie lepiej niż Adam i Ewa.

Adamowi i Ewie nie udaje się zrealizować pierwotnego zamysłu Boga co do stworzenia i zostają wygnani z tej ziemi. Nadchodzi Izrael i otrzymują to samo zadanie, mają być płodni i rozmnażać się, mają szerzyć Boże panowanie i chwałę po całym stworzeniu, poprzez króla Dawida. Bóg mieszka z nimi w postaci świątyni, w ziemi, doświadczają błogosławieństwa i płodności, ale także nie wypełniają Bożego zamysłu co do stworzenia i także zostają wygnani. Zatem pozostaje pytanie, pytanie na koniec historii Izraela, w jaki sposób Bóg przywróci Swój pierwotny zamiar wobec całej ludzkości i całego stworzenia, rozpoczęty w Księdze Rodzaju 1 i 2, ale teraz zniszczony i udaremniony z powodu grzechu? Ponownie, właśnie widzieliśmy, że Izraelowi nie powodziło się lepiej niż Adamowi i Ewie, im także nie udało się zrealizować Bożego zamysłu, oni także zgrzeszyli, a także zostali wygnani z miejsca Bożego błogosławieństwa.

Zatem, ponownie podsumowując tę historię, Adam i Ewa zostali stworzeni jako nosiciele obrazu Boga, aby reprezentować Boga i szerzyć Jego chwałę i Jego panowanie, jako wiceregent Boga, aby szerzyć swoje panowanie na całe stworzenie, a Bóg łaskawie dał im ziemię, która mają w nich mieszkać, Bóg zamieszka z nimi, będą się cieszyć błogosławieństwem, dopóki będą posłuszni. Adam i Ewa odmawiają i zostają wygnani. Bóg wybiera Abrahama i wybiera naród izraelski, aby wypełnił swoje pierwotne polecenie stworzenia.

On także da im tę ziemię, On ich zaprowadzi do tej ziemi, On ustanawia z nimi relację przymierza, oni także mają cieszyć się błogosławieństwem ziemi poprzez świątynię, Bóg zamieszka pośród nich, ostatecznie przez króla Dawida, będą panować nad całym stworzeniem i cieszyć się błogosławieństwem ziemi, jeśli będą posłuszni i dotrzymają przymierza, które Bóg z nimi zawarł, jednak podobnie jak Adam i Ewa, Izrael grzeszy i

zostaje wygnany z ogrodu. Pytanie więc brzmi, w jaki sposób Bóg wypełni swój pierwotny zamiar wobec ludzkości, którego Adam i Ewa nie zdołali zrealizować, a który także nie urzeczywistnił się wraz z Bożym wyborem narodu izraelskiego. W pewnym sensie Bóg ma dwa problemy, czy dwa problemy, jeśli można to tak ująć.

Ma do rozwiązania zarówno bardziej globalny problem Adama i Ewy, jak i bardziej specyficzny problem Izraela, czyli problem całego stworzenia i całej ludzkości poprzez Adama i Ewę oraz ich grzech, ale musi także teraz uporać się z narodem izraelskim i jego kłopotliwej sytuacji, ponieważ pamiętajcie, że Bóg zawarł przymierze z Abrahamem, że Abraham i Izrael są środkami, za pomocą których Bóg rozwiąże większy problem. Można na to spojrzeć z jednej strony: większy globalny problem stworzony przez Adama i Ewę zostanie teraz rozwiązany poprzez węższą sytuację, w której Bóg wybrał Izrael, ale znowu nie radzili sobie lepiej, więc Bóg ma dwa problemy w sensie to naprawić. Musi naprawić problem grzeszności Izraela, ponieważ są to środki, za pomocą których Bóg rozwiąże większy problem Adama i Ewy oraz całego stworzenia.

Musi więc naprawić obie trudności i obie sytuacje. Nie może po prostu wyrzucić Izraela i powiedzieć, że to nie zadziałało, pozwól mi spróbować czegoś innego lub pozwól mi wrócić do pierwotnego zamiaru. Bóg, Izrael jest środkiem, za pomocą którego Bóg przywróci swój zamiar wobec całego stworzenia.

Ponownie, wszystkie narody ziemi mają ostatecznie zostać pobłogosławione przez Izrael, więc Bóg, także Izrael, podobnie jak Adam i Ewa oraz całe stworzenie i cała ludzkość, tak jak muszą zostać wybawieni od grzechu i śmierci, tak i Izrael musi i być może trzeba najpierw zostać wybawionym od grzechu i śmierci, aby rozwiązać szerszy problem całej ludzkości i całego stworzenia. Zatem pozostała część Starego Testamentu, a następnie Nowy Testament będzie kontynuować tę historię i ponownie odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób Bóg zamierza przywrócić swój

pierwotny zamiar stworzenia z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju? Ale odpowiedź na to pytanie można uzyskać jedynie poprzez pytanie: w jaki sposób Bóg zamierza odnowić Izrael i istniejący tam problem? Ponieważ znowu Izrael był środkiem, za pomocą którego Bóg rozwiązał i przywrócił Swój pierwotny zamiar stworzenia. To zatem, aby uprzedzić następny wykład, przygotowuje grunt pod oczekiwanie, które można znaleźć u proroków Starego Testamentu, takich jak Izajasz i Ezechiel, Jeremiasz i Zachariasz, a także w innych tekstach proroczych.

To wyznacza oczekiwanie u proroków dotyczące dokładnego sposobu, w jaki Bóg tego dokona. I znowu, w jaki sposób Bóg zamierza wybawić Izrael od grzechu i śmierci, tak aby ostatecznie cała ludzkość mogła zostać uratowana z tej trudnej sytuacji, aby przywrócić Boży zamiar stworzenia z rozdziałów 1 i 2 Księgi Rodzaju? Zatem to, co zrobimy, to gdy zaczniemy przyglądać się tekstowi proroczemu, który zaczął antycypować i prorokować odnośnie Bożego zamiaru przywrócenia Swego ludu z wygnania i naprawienia sytuacji stworzonej przez niewierność Izraela, ostatecznie przywrócenia Bożym zamierzeniem wobec całego stworzenia z Księgi Rodzaju 1 i 2, gdy przełączymy proroczy tekst, który to przewiduje, jest znowu to, że chcemy być świadomi głównych tematów, którym przyglądaliśmy się w rozdziałach 1 i 3 Księgi Rodzaju, w scenerii, a potem, które widzieliśmy w historii Izraela. Temat ludu Bożego, że Bóg stwarza lud.

Tematem przymierza jest to, że Bóg wchodzi z nimi w relację przymierza. Przymierze jest dominującym środkiem, za pomocą którego Bóg odnosi się do swego ludu, poprzez który Bóg będzie go błogosławił. Tematem ziemi i stworzenia jest to, że ziemia i stworzenie są postrzegane jako łaskawy dar, który Bóg daje swojemu ludowi.

To miejsce błogosławieństwa. To miejsce, gdzie Bóg błogosławi swój lud. Motyw świątyni, ziemia to także miejsce, w którym mieszka Bóg.

Temat świątyni i ogrodu. Oczekiwanie przywrócenia Bożej obecności. Oczekiwanie na odbudowę świątyni.

Aby Bóg pewnego dnia ponownie zamieszkał ze Swoim ludem na ziemi. Temat królestwa i wiceregentów. W jaki sposób Bóg zamierza odnowić swój zamiar, aby ludzkość sprawowała władzę nad stworzeniem? Teraz, poprzez Izrael, będzie to szczególnie skupione na królu Dawidowym.

Bóg obiecuje poprzez Dawida, że Jego zamiar panowania nad stworzeniem zostanie ostatecznie spełniony poprzez króla Dawida, który będzie rządził w imieniu ludu. A więc temat królewski. Zatem wszystkie te wątki, moim zdaniem, pojawiają się w tekście proroczym.

Dlatego podczas następnego wykładu skupimy się szczególnie na niektórych proroczych tekstach. Ponownie przedstawiamy bardzo szybki przegląd, ale zatrzymamy się, aby przyrzeć się niektórym z głównych fragmentów i pokazać, jak te tematy, jako część tej pojedynczej fabuły, która sięga aż do Księgi Rodzaju 1, 2 i 3, my' Zobaczę, jak te tematy zaczną przenikać przez literaturę proroczą. A potem, aby wspomóc się trochę dalej, zobaczymy, jak ostatecznie oczekiwania wyrażone w proroczym tekście ostatecznie spełnią się w Nowym Testamencie, w osobie Jezusa Chrystusa, gdzie wszystkie te tematy zostaną wówczas zaczynają pojawiać się w Nowym Testamencie.

Po pierwsze, spełnienie się w osobie Jezusa Chrystusa i ostatecznie spełnienie się w tym nowym ludzie, którego Bóg teraz stworzy. Ponownie, gdy maszerujemy do końca historii, która rozpoczyna się w rozdziałach 1 i 3 Księgi Rodzaju. Był to wykład numer 2 Dave'a Mathewsona na temat fabuły Biblii, narracji Pięcioksięgu.